

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧٧﴾ جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنْ لَكُمْ الْجَنَّةَ أَضِدُّوْا إِذَا حَدَّثْتُمْ وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ
وَأَدُّوا إِذَا أَوْثَمْتُمْ وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ وَعُضْوَا أَبْصَارَكُمْ وَكَفُّوا أَيْدِيَكُمْ.

ALLAH'IN RIZASINA ULAŞTIRAN SALİH AMELLER

Aziz Müminler!

Resûlullah Efendimiz (s.a.s), bir gün ashâbıyla sohbet ederken “Bugün hanginiz oruç tuttu?” diye sordu. Hz. Ebu Bekir “Ben” diye cevap verdi. Ardından Peygamberimiz tek tek şu soruları sıraladı: **Bugün hanginiz bir kardeşinizin cenazesine katıldı? Bugün hanginiz bir fakirin karnını doyurdu? Bugün hanginiz bir hasta ziyaretinde bulundu?”**

Bu soruların her birine Hz. Ebû Bekir Sıddîk (r.a.) “Ben” diyerek olumlu cevap vermişti. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz ashâbı nezdinde bizlere şu müjdeyi verdi: **“Bu güzel davranışlar kimde bulunursa, o mutlaka cennete girer.”**¹

Değerli Müslümanlar!

Yaratılış sebebimiz; her şeyden önce Cenab-ı Hakkı layıkıyla tanımak, O’na yürekten bağlanmak, O’nun emir ve yasaklarına uygun davranmaktır. Varlığımızın gayesi imanı ve salih ameli, iyiliği ve güzel ahlakı hayata hâkim kılmaktır. Bunun yolu ise Kur’an ve sünnete samimiyetle uymaktan geçer. Zira Kur’an ve sünnet hayat yolculuğumuzun en sağlam, en güvenilir, en esaslı rehberleridir. Bu yolculuğun sonunda rızasını kazanan kullarına Rabbimizin bir lütfu ve mükâfatı olan cennet vardır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bizi cennete götürecek hidayet yolunun ilk adımında iman vardır. Allah’ın varlığına ve birliğine iman edenler cennete ulaşacaktır. İman esaslarına gönülden bağlı kalanlar ebedi nimetlere kavuşacaktır. Bize düşen son nefesimize kadar imanımıza sadakat göstermek ve Rabbimize verdiğimiz kulluk sözüne sahip çıkmaktır. İmanımızı söz ve davranışlarımıza yansıtmak ve güzel amellerimizle diri tutmaktır. Nitekim Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz, iman edip, salih ameller işleyenler var ya; işte onlar yaratılanların en hayırlısıdır. Rableri katında onların mükâfatı, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte bu mükâfat Rabbine derin saygı duyanlara mahsustur.”**²

Kardeşlerim!

Cennete giden yolun ikinci adımı ise salih amellerdir. Bize Rabbimizin rızasını kazandırmasını ümit ettiğimiz salih amellerin, yani iyi ve güzel davranışların, doğru ve anlamlı adımların sınırı yoktur. Kul olma bilinciyle söylenen her hayırlı söz, insan olma şerefine layık her güzel eylem, Allah’ın hoşnutluğunu amaçlayan her iyi niyet birer salih ameldir. Yeter ki samimiyet elden bırakılmasın. Yeter ki Allah rızası başka bir gayeye, beklentiye kurban edilmesin.

Kıymetli Kardeşlerim!

İbadetlerimizin her biri birer salih ameldir. Ancak cennete götürecek olan ibadet aynı zamanda bize güzel vasıflar kazandıran ibadettir. Namazımız bizi günah ve çirkin işlerden alıkoymalıdır. Orucumuz dilimizi kem sözlerden, elimizi, zihnimizi ve gönlümüzü kötülüklerden korumalıdır. Haccımız, teslimiyetimizi ve ümmet bilincimizi pekiştirmelidir. Zekâtımız, infakımız, kurbanımız dünya nimetlerinin esiri olmamak gerektiğini bize hatırlatmalıdır.

Aziz Müminler!

İmanı kemale eriştiren ve mümini cennete ulaştıran en etkili yol ise güzel ahlakıdır. Mümin, anne-babasına, eşine, evladına, komşu ve akrabalarına, can taşıyan her bir varlığa şefkat ve merhamet gösterir. Eliyle, diliyle hiç kimseye zarar vermez. Çevresine güven telkin eder. Rabbimizin emrettiği şekilde dosdoğru olur; istikametten asla ayrılmaz. Zarar göreceğini bilse dahi yalan söylemez. Ahde vefa gösterir. Boş ve faydasız işlerle ömrünü israf etmez. Cennet yolunun yolcusu, hayatının her anında, her işinde sadece Allah’ın rızasını gözetir.

Kardeşlerim!

Bu Cuma vakti, kurtuluşa ermeyi, cennet ehli olmayı niyaz ederken her birimiz kendimizi hesaba çekelim. Şu soruları samimiyetle kendimize soralım: Rabbimizin emaneti olan ömrümüzü hangi yolda tüketiyoruz? Acaba yürüdüğümüz yol bizi cennete mi götürecektir? Yoksa cennetten mi uzaklaştıracaktır? Yaşantımızla bizi cennete götürecek bir köprü mü kuruyoruz? Yoksa cennetle aramıza duvarlar mı örüyoruz? Söz ve davranışlarımız, birer samimiyet eseri mi? Yoksa yapıp ettiklerimizi riya ve gösterişle heba mı ediyoruz?

Değerli Müminler!

Hutbemi Sevgili Peygamberimiz’in şu hadis-i şerifiyle bitiriyorum:

“Siz bana altı şey hususunda garanti verin, ben de size cennetin garantisini vereyim: Konuştuğunuzda doğru söyleyin. Söz verdiğinizde sözünüzü tutun. Size bir şey emanet edildiğinde ona riayet edin. İffet ve haysiyetinizi koruyun. Gözlerinizi haramdan sakının. Elinizi kötülükler uzatmayın.”³

¹ Müslim, Fedâilü’s-Sahâbe, 12.

² Beyyine, 98/7-8.

³ İbn Hanbel, V, 323.